

Turistika v sítích sociálních

Z oficiální definice sociálních sítí vyplývá, že se jedná o službu v elektronickém prostoru, která umožňuje lidem, registrovaným členům, vytvářet vlastní osobní nebo firemní profily a veřejně nebo jen částečně veřejně na nich komunikovat, sdílet postřehy a názory, fotografie, videa... Zkrátka, že se jedná o nový komunikační prostor.

Za nejstarší je považována síť SixDegrees, fungující od roku 1997 do roku 2000. Nejúspěšnější je bezesporu Facebook, rozjela se v roce 2004 jako projekt pro studenty Harvardu. Kromě toho dnes funguje nespočet dalších i u nás: Twitter, Instagram, Ask.fm, Tumblr, Google+, Linkedln, s různými profesními a společenskými zaměřením. Jsou sítě i české, např. Spolužáci.cz či Lidé.cz.

Také TRAVEL profi se pověsil do sítě Facebook. Naší ambicí je umístit do tohoto moderního prostoru informace z oboru, uvažujeme o založení profesní skupiny. Zatím ale spíš shromažďujeme zkušenosti a hledáme optimální podobu profilu, který by skutečně naplňoval co nejvíce požadavky na to, aby cestovní ruch sociální sítě propojovaly, ne aby v nich uvízl. Zatím je naše zkušenost taková, že i sebehodnotnější informace uvízne někde v záplavě „růžových obrázků s kořaty“ nebo je zatačena do pozadí bezduchým plácáním na téma, kde mají lepší pizzu či „...jak mi zmršili gelové nehty...“.

Tím ale naprosto nezatrácuji Facebook ani žádnou jinou verzi tohoto moderního

komunikačního fenoménu. Jen mi to občas připomene jednu z legendárních televizních Sešlostí Ludka Nekudy, ve které krásně hovořil o eskalátorech v pražském metru. Jedni jedou nahoru, jiní dolů „...a očumují se navzájem...“. Koukají na sebe, ale nemluví spolu. I když se při protisměrné jízdě uvidí dva staří známí, mohou si jen zamávat, a jet dál. Mají pak dvě možnosti. Buď jeden počká a druhý přijede za ním nebo se oba rozhodnou špatně a jedou znovu proti sobě, nicméně se zase jen potkají. Může se dokonce stát, že mezi dvěma přeskóčí jiskra, rádi by se zastavili a řekli si pár slov, domluvili se, že půjdou do kina nebo na kafe. Ale na eskalátorech to není možné. Dav kolem nich spěchá, schoďdý jedou dál. Občas mám dojem, že na Facebooku se nám děje něco podobného. Neumíme jej přibrzdit. I když je to určitě možné. Jako bychom se sami vzdávali možnosti zastavit se u tématu, připojit seriózní myšlenku, vlastní zkušenost, postřeh.

Přesto mám Facebook rád. Dává úžasnou možnost elektronického „očumování“. Dává ale i možnosti hlubšího pohledu, prostor pro projevení profesionálního zájmu, navazování skutečných přátelství a profesních vazeb, výměně informací. Pro cestovní ruch jsou sociální sítě dobrou cestou, ale ne samospasitelnou. Ani internet jako takový nikdy nenahradí přirozenou lidskou touhu a potřebu se zastavit, podat si ruku, fyzicky pocítit upřímný stisk, popřipadě objetí nebo třeba jen letmý polibek.

Zkusme se přestat „očumovat“, pokusme se znovu najít cesty, jak se s pomocí sociálních sítí opět potkávat a mluvit spolu, mít možnost bezprostředně reagovat, nesouhlasit a třeba se i přít.

Chtělo by se věřit, že solidní platformou pro elektronickou disputaci v našem oboru by se mohla stát dobře koncipovaná „skupina“ třeba na Facebooku. Tedy diskuzní klub nebo volné profesní sdružení, kde by bylo možné bezprostředně i s odstupem reagovat na aktuální dění. Před veletrhy, v jejich průběhu i po nich, vyjadřovat se ke koncepcím nebo nekoncepcím státní politiky rozvoje cestovního ruchu, glosovat aktuální dění a také třeba prognózovat. Jen by bylo třeba uhlídat skutečně profesionální úroveň příspěvků, diskuzí a třeba i názorových sporů.

Nebezpečí, že by se takový projekt mohl zvrtnout v nechutnou tahanici, která nadělá víc škody než užítku, je nabíledni. Pro příklady nemusíme chodit daleko. Stačí si na sebe každý den pustit kterýkoliv zpravodajský kanál nebo web – kolik nepolitických kousků našich politiků se na nás sesype, ani nejde spočítat. Aniž bych tedy jakkoliv podceňoval naši společnou kulturu komunikace, přece jen by nebylo správné nemít obavy z obliby, jakou si v posledních letech získal bulvární styl. Ale pokud bychom alespoň trochu pomohli, „...aby pánbůh našim konšelům, radním a hejtmánům ten cestovní ruch a jeho podporu konečně z huby do rukou a rozpočtů vraziti ráčil...“, jak kdysi napsal klasik, pustme se do toho!

Laco Kučera

Romantický splav Dunajce v Pieninách.....	2	Kouzlo Černé louky.....	18-19
Turistika v sítích sociálních.....	3	Veletržní balábile v Aldisu.....	20-21
Memorial Airshow – největší letecká akce v ČR.....	4-5	Euroregion tour patnáctiletý.....	22
Sedmý ročník konference Stop and Stay.....	6	Ostrava už není černá.....	23
Volba padla na Felixe Holzmannu.....	7	Bratislava Regi3n – znáte jej?.....	24
Do Jablonce nad Nisou nejen za bižuterií.....	8	Chodte Prešovským krajem a fotte!.....	25
Když do Jablonce, tak do Apart Hotelu.....	9	Veletrh Tourism & Events Expo.....	26
Po turistických stezkách kolem Žacléře.....	10	Zveme vás na Elblagský kanál a slavnou bitvu.....	27
Chrudim – tolik možností na jednom místě!.....	11,1	Salon vín na zámku ve Valticích je otevřen.....	28
Holiday World – reportáž o malých i velkých.....	12-13		
Poznávejte naše regiony.....	14-15		
Víte, že Tourism Expo měl letos už dvacet let?.....	16-17		

Spojte se s TRAVEL profi na facebooku

facebook

TRAVEL profi – časopis pro cestovní ruch, Šéfredaktorka: Eva Kovářová, Ediční rada a spolupracovníci redakce: Tereza Štastná, Bc. Pavla Kovářová, Jan Štastný, Mgr. Marie Kysilková, Bořek Homola, PhDr. Laco Kučera, Vydavatelství: Eva Kovářová – TRAVEL profi, Sídlo: Horčíčkova 546, 149 00 Praha 4, tel./fax: 272 919 586, vedení redakce – mobilní telefon: 608 032 397, travel-profi@volny.cz, www.travel-profi.cz, DTP a tisk: Ivan Vopelák – polygrafická výroba, Starý Kolín. Distribuce: SEND Předplatné spol. s r.o., Praha MK ČR E 5591, ISSN 1211-2798. TRAVEL profi vychází 6 krát ročně. Za podklady reportáží a inzerátů odpovídá autor či zadavatel. Přebírání informací a zpráv je možné pouze se souhlasem vydavatele!